

॥ ५५ ॥ अनेकशतसाहस्रं तावत्स्वर्णमूल्यं वरार्हाणि बहुमूल्यानि ॥ ५६ ॥ हेमोपमा स्वर्णवर्णा कैकेयी ॥ ५७ ॥ इह क्रोधागारे मदभीष्टासिद्धौ मनुपेक्षकाय राज्ञे दश
रथाय मां मृतामावेदयिष्यसि तुर्वार्थे राघवे वनप्राप्ते भरतःक्षितिंप्राप्स्यतेवा ननुपक्षांतरमस्तीतिभावः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ महापराक्रमैरतिकूरैः भरतस्येत्यादृत्याहिताच्च

तथाप्रोत्साहितादेवीगत्वामंथरयासह ॥ क्रोधागारंविशालाक्षीसौभाग्यमदगर्विता ॥ ५५ ॥ अनेकशतसाहस्रमुक्ताहारंवरंगना ॥
अवमुच्यवरार्हाणिशुभान्याभरणानिच ॥ ५६ ॥ तदोहेमोपमातत्रकुब्जावाक्यवशंगता ॥ संविश्यभूमौकैकेयीमंथरामिदमब्रवीत्
॥ ५७ ॥ इहवामांमृतांकुब्जेनृपायावेदयिष्यसि ॥ वनंतुराघवेप्राप्तेभरतःप्राप्स्यतेक्षितिं ॥ ५८ ॥ सुवर्णेननमेत्यर्थेनिरत्नैर्नचभोज
नैः ॥ एषमेजीवितस्यांतोरामोयद्यभिषिच्यते ॥ ५९ ॥ अथोपुनस्तांमहिषींमहीक्षितोवचोभिरत्यर्थमहापराक्रमैः ॥ उवाचकुब्जाभर
तस्यमातरंहितंवचोराममुपेत्यचाहितं ॥ ६० ॥ प्रपत्स्यतेराज्यमिदंहिराघवोयदिध्रुवंत्वंससुताचतप्स्यसे ॥ ततोहिकल्याणियतस्वत
त्तथायथासुतस्तेभरतोभिपेक्ष्यते ॥ ६१ ॥ तथातिविद्धामहिपीतिकुब्जयासमाहतावागिषुभिर्मुहुर्मुहुः ॥ विधायहस्तौहृदयेऽतिविस्मि
ताशशंसकुब्जांकुपितापुनःपुनः ॥ ६२ ॥ यमस्यवामांविषयंगतामितोनिशम्यकुब्जेप्रतिवेदयिष्यसि ॥ वनंगतेवासुचिरायराघवे
समृद्धकामाभरतोभविष्यति ॥ ६३ ॥ अहं हि नैवास्तरणानिनस्रजोनचंदनं नांजनपानभोजनं ॥ न किंचिदिच्छामिनचेहजीवनं न चे
दितोगच्छतिराघवोवनं ॥ ६४ ॥ अथैवमुक्त्वावचनंसुदारुणंनिधायसर्वाभरणानिभामिनी ॥ असंस्कृतामास्तरणेनमेदिनींतदाधि
शिष्येपतितेवकिन्नरी ॥ ६५ ॥ यद्यपि राममुपेत्य तंप्राप्य अहितं रामविषये लोकदृष्ट्याअहितमितियावत् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कुब्जया मुहुर्मुहुरितिवागि
षुभिःपूर्वोक्तेर्वचनरूपैर्बाणैः समाहता ताडिताऽतिविद्धाच अतिविस्मिता राजा मामेवंप्रतारितवानितीतिशेषः ॥ शशंस उवाच ॥ ६२ ॥ निशम्य दृष्ट्वा प्रतिवेदयिष्य
सि दशरथायेतिशेषः ॥ ६३ ॥ नांजनपानभोजनमितिसमाहारद्वंद्वः ॥ ६४ ॥ अथ क्रोधागारप्रवेशानंतरं निधाय त्यक्त्वा पुण्यक्षयाद्भूमौपतिताकिन्नरीव ॥ ६५ ॥